Πήγαιναμε με τ’ αμάξι να πάρουμε τη νύφη από ξένο χωριό. Έβαζαμε από πάνω απ’ τ’ αμάξι βέργες, από πάνω έβαζαμε την ψάθα, από πάνω έβαζαμε ένα καλό στρώμα. Μετά, τα βόδια τα ’χαμε γραμμένα με τ’ς γίκνες στα κέρατα, κι από πίσω τα είχαμε καλά βαμμένα. Από μπροστά τα κέρατα τα ’χαμε χάντρες και πισκιούλια και μεις έμπαιναμε μέσα στην αραμπάτσα και πήγαιναμε να πάρουμε τη νύφη. Και όταν πήγαιναμε, μας έλεγαν: «Θα τραγουδάτε τώρα, γιατί νύφ’, όταν θα γεννήσ’, θα είναι βουβό το παιδί». Και πηγαίναμε και τραγουδούσαμε κι έλεγαμε.